

WELKOMSTWOORD DODENHERDENKING 2016

'De vanzelfsprekendheid van vrijheid lijkt meer dan ooit verdwenen. We zullen er vaker en intenser aan moeten werken.'

Luitenant-kolonel, geachte veteranen, aangetreden militairen, onze genodigden uit België, dames en heren, jongens en meisjes,

namens het gemeentebestuur van Weert en het Comité Bevrijding en Herdenkingen heet ik u vanavond van harte welkom op de jaarlijkse Dodenherdenking in onze stad.

Een speciaal woord van welkom aan de vertegenwoordigers van het Regiment Limburgse Jagers, de luitenant-kolonel Jansen en de adjudant Paijens en hun manschappen. Hartelijk dank voor de ondersteuning bij onze Herdenking. Uw traditionele aanwezigheid wordt in Weert zeer gewaardeerd.

Also a special word of welcome today, at this Remembrance to our foreign guests from the United Kingdom: Mr. John Swanson and Mr. Philip Grant Mr Swanson, dear John, this evening, after the official Remembrance, we also commemorate your father, flying officer John Stewart Robert Swanson, and three members of his crew, who died in Weert around the Maaseikerweg on mission at the twenty-third of September 1944. We are honored by your presence, traditional mostly every year in May and September. Your presence tonight shows the precious alliance with our two countries.

I shall continue in Dutch.

In 2016 viert Nederland dat het eenenzeventig jaar geleden werd bevrijd van de Duitse en Japanse onderdrukking. Tegelijkertijd is er veel aan de hand in onze wereld, zijn oorlog en grootschalig geweld aan de orde van de dag. Het aantal mensen op de vlucht is sinds de Tweede Wereldoorlog voor het eerst weer boven de vijftig miljoen. Afgelopen jaar zijn we ook in Weert geconfronteerd met mensen die moesten vluchten voor oorlogsgeweld.

'Het komt allemaal dichterbij', hoorde ik laatst iemand zeggen. Zou er daarom steeds meer belangstelling voor ons oorlogsverleden ontstaan? Eenenzeventig jaar na de bevrijding zijn kinderen en kleinkinderen van oorlogsslachtoffers in binnen- en buitenland op zoek naar het verleden

van hun ouders of grootouders. Conclusie: de impact van oorlogsgeweld is enorm.

De vanzelfsprekendheid van vrijheid lijkt meer dan ooit verdwenen. We zullen er vaker en intenser aan moeten werken. Laten we in Nederland vooral doorgaan met onze manier van leven. Dit stelt wél eisen: we moeten blijven uitleggen waarom het belangrijk is om een vrij land te kunnen leven. Een land waar je mag zijn wie je bent, denken wat je wil en zeggen wat je vindt. Het beste wapen tegen tirannie is kennis. Dus investeren in onderwijs: dictators houden niet van onderwijs.

'Geef vrijheid door' is het jaarthema van 4 mei dit jaar. Blijf de verhalen over onvrijheid doorvertellen, opdat wij niet vergeten.

Op de, vorig jaar onthulde, gedenkstenen achter mij staan de namen vermeld van hen, militairen en burgers woonachtig zijnde in Weert, die het slachtoffer werden van oorlogsgeweld vanaf de Tweede Wereldoorlog tot nu. We zullen hen straks herdenken in het Dodenappel.

Het Comité vindt het zeer waardevol dat het verhaal van deze mensen wordt verteld en aldus wordt doorgegeven. Daarom zijn wij zeer vereerd dat nabestaanden van de heer Lambèrt Vlemmings en de heer Frans Caris het verhaal van hun dierbaren met ons willen delen.

Het is belangrijk dat Dominique van Rooijen en Sophie Metselaar van de Montessorischool Weert in een gedicht hun ideeën over oorlog en vrede komen vertellen. Zij zijn hiermee de vertegenwoordigers van onze toekomst.

Het Bethelkoor, onder leiding van de heer Jeftha van Garderen, en hoornblazer Bjorn Wiermans zullen deze Herdenkingsbijeenkomst muzikaal omlijsten. Praktische ondersteuning vindt plaats door Scouting St. Job en Scouting Rumoldus. De algemene coördinatie van vanavond berust bij de heer Leo Wijntjes.

Ik wens u een waardige Herdenking toe. 'Dicht bij toen en met het oog op morgen'.